

Færgemandens overfart

I 2007 blev der rejst en træstatue (i daglig tale kaldt Færgemanden) til at holde øje med, at folk blev færget sikkert over Næssund, men en sommerstorm væltede desværre den afholdte, men mørnede "Færgemand" i 2016.

Andre storme har - som det sikkert er mange bekendt - hærget omkring Næssund, både i direkte og i overført betydning. Selvom lokalbefolkningen protesterede indædt, blev Næssundoverfarten nemlig nedlagt af Morsø Kommunalbestyrelse i februar 2015. Lokale ildsjæle fik dog dannet foreningen "Næssundfærgens Venner." Senere lykkedes det "Vennerne" at få skaffet både penge og energi til at få færgeren renoveret. Sejladseren blev genoptaget den 1. juli 2016.

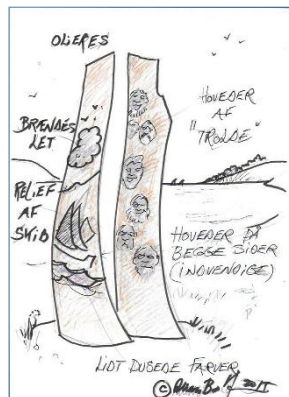
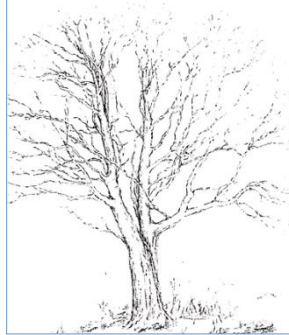
Derfor mente den lille forening "Kulturhus Sydvestmors" at kunne se en vis symbolik i også at få genrejst deres "Færgemand". Første skridt var at få skaffet et træ, og det lykkedes at få doneret et 130 år gammelt, lynramt egetræ, der stod i præstegårdshaven i Frøslev. Trækunstneren Allan Bo Jensen, der også havde lavet den første "Færgemand" blev hidkaldt og påtog sig opgaven.

Den 1. september 2017 blev kunstværket officielt afsløret.

Midlerne blev tilvejebragt takket være Morsøfonden, Den velgørende Fond Morsø, kommunens Frie Kulturmidler og private.

Det er lykkedes Allan Bo Jensen at genfortælle hele myten "Færgemandens overfart" i sit værk.

Undrer du dig over kirken, kirkeklokken og noderne på træstatuen? Så læs historien ved siden af billedfrisen.

Færgemandens overfart - frit efter Erik Hjorth Nielsens "Nisserne flygter"

To gange havde nissekongen af Mors forsøgt at få Karby-præstens velsignelse. Forgæves! Den fortravlede præst havde tvært imod jaget "de underjordiskes" konge bort med ordene: "Pil af med jer! Evtigt forbandet er I! I mulm og mørke skal I forsvinde!"

Herefter blev det uår på Mors!

En aften blev færgemanden Find i Næssund opsøgt af nissekongen, der bad om at låne færge og færgemand juleaften - for en god løn. Find ville gerne hjælpe, men kunne ikke, da myndighederne krævede, at hans færgrebrev blev fornyet - i København. En dyr rejse, som Find ikke havde penge til. "Det er der råd for" sagde nissekongen og smed en håndfuld muslingskaller. Næste dag var skallerne blevet til guldstykker, og Find rejste til København.

I hovedstaden opdagede han, at myndighederne var svære at trænge igennem til - alle Finds guldstykker gik i lakajernes lommer, så da han endelig stod med færgerebet i hånden, var guldstykkerne sluppet op, havnen ved at fryse til, og juleaften stod for døren. Men - med nissekongens hjælp gik turen hjem over Rundetårn, Domkirken og Kattegat - højt flyvende på en bevinget hest.

Hjemme ved færgestedet var der nye problemer. Den gamle og mørnede færge lå under vand. "Så sæt din kones dejtrug i vandet" lød ordene, og Find adlød, men hans kone mærkede sit trug med et hak i kanten og et søm i bunden. Det var nu den 24. december. Da Finds julegæster var taget hjem, gik han ned til overfartsstedet og fandt her en skinnende ny færge, der dog havde et hul i styrbords agterende.

"Er du klar?" lød ordene ved siden af ham. Find mærkede et leben omkring sig, men han så ingen og intet! Færgen lå dybere og dybere - og den tog vand ind! "Kast los!" ... Tre gange sejlede Find færgen over til Thy-siden, lastet til rælingen og med fjordvand i bunden.

"Find; din løn ligger i bunden, men tag nu min hue og se, hvad du har fragtet over!" Find tog huen og så en uendelig lang række af nisser forsvinde mellem bakkerne i Thy!

"Hør, nu ringer juleklokkerne! Eder er i dag en frelser født, men fødtes han også for os? Præsten bød os forsvinde i mulm og mørke. Derfor drog vi bort fra vort elskede Mors! Får vi mon nu del i Herrens velsignelse? Hvad tror du?" spurgte nissekongen.

"Jeg tror, at hvis Vorherre ikke har velsignet jer, er det fordi han ønsker at gøre jer dobbelt glade, når han giver jer sin velsignelse i Himlen," svarede Find. Nu stod solen op. Alle nisserne blev usynlige for Finds øjne, og han sejlede alene hjem til Mors.

Næste morgen lå færgeren der endnu, og i bunden sad et guldsøm, så tykt som en skibsmast. Find havde fået sin løn!